

29 ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων καὶ
Πρωτοκορυφαίων Πέτρου (†64) καὶ Παύλου (†67).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὄφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Ο ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι $\frac{6}{2}$ και της
οι κᾶ με νης δι δα σκα λοι $\frac{6}{2}$ τω Δε σπο τη των ο λων
πρε σβε ευ σα τε $\frac{6}{2}$ ει ρη νην τη οι κᾶ με νη δω ρη

σασθαι και ταις ψυχαις ημων το μεγαλεος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απαίωνος αποκρυφον και Αγ γελοις α
γνωστον μυστηριον δια σου Θεο το κε τοις ε
πι γης πεφανερωται Θεος εν ασυγχυτω ε
νωσει σαρκου μενος και Σταυρον εκουσι ως υπερ
ημων καταδεξαμενος δι ου αναστησας τον
πρωτοπλαστον εσωσεν εκ θανατου τας ψυχας η
μων ωων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν Ἀστιχολογίαν,

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ' Β' Νη ρ

Τον βυθον της αλειειας καταλιπων
υρανοθεν εδεξω παρα Πατρος την
θειει αναποκαλυψιν της τσ Λογσαρκωσε
ως και παρησια παασι εβοαστω κτι

στησῶ τὸ θεὸς σε γινώσκω ὕμνον ὁμοῦ
 σιον ὁ θεὸς ἐπαξίως ἀληθῶς ἀνεῖρει
 χθῆς ἡ περὶ τῆς πίστεως καὶ κλειδοχότης
 χάριτος Πέτρου Ἀποστόλου πρεσβυτέρου
 Χριστῶν τῶν πταισμάτων ἀφεσινδωρησά
 σθαι τοῖς ἐορτάζουσιν ὁ θῶτην ἀγιάννη
 ἡμῶν σου

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν θυμῷ μαρμαρινῇ κρινῇ καὶ δειλίῳ
 τὴν ἐξέτασιν φριτῶτην φοβερῶν
 τρεῖς μῶτην ἀποφασίν καὶ πτομαρμαρινῇ κολα
 σιν τὴν τῶν πύργων ὁ δὲ ὑμῶν τὸ σκοτεινὸν τῶν
 τῶν οἰμοῦν ποιῆσω ἐν ἐκείνῃ τῇ ὡ
 ρᾷ ὅταν τιθῶνται θρόνοι καὶ βιβλία γίνονται
 καὶ ἀπράξεις ἐλεγχῶνται τὸ τε δεσποινά
 βοῆθῆα ἀμοιβῆς καὶ προσηγορίας θεομῶν

τος^ν σε^δ γαρ ε χω ελ πι ι δα ο α να α ξι ος
δ^ν 8 λο ος σ^δ

Μετά τήν β΄ Στιχολογίαν,
Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Τήν Σοφίαν καί Λόγον. Ἦχος π̣δ̣ Νη ς

Ου ρα νο ο θεντην κλη η σιν πα ρα Χρι στ^δ
κο μι σα α με νος ω ωφ θης κη ρυξ φω τος^δ
πα α σι τοις της χα ρι τος^δ κα τα λαμψας δι δαγ μα
τι^θ την γαρ τ^χ νο μ^δ ξε ε σας λα τρει αν τ^δ γραμμα
τος^θ τοις πι στοις κα τη στρα ψας την γνω σιν τ^δ Πνευ μα
τος^θ ο θεν και εις τρι το ον 8 ρα νον ε πα ξι ι
ως^ρ ε πη ηρ θης με ταρ σι ος^δ και Πα ρα δει σον
εφ θασας^χ Παυ λε Α α πο στο ο λε^ρ πρε σβευ ε Χρι
στω τω Θε ω^δ των πται σμα α των α φε σιν δω ρη σα
σθαι^ν τοις ε ορ τα ζ^δ σι πο ο θω την α γι αν μνη
η μη ην σου^δ

Δόξα. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Χα ρι στη η ρι ον αι αι νον χρε ω στι κως^δ

ως η χη η ρα ε κει ει νη δυ ο λεπ τα προ
 σφε ε ρω σοι Δεσ ποινα υ περ πα σωντων χα ρι των
 σϷ συ γαρ ωφ θης σκε ε πη ο μϷ και βο η θει
 α πει ρα σμων και θλι ψε ων α ει με Ε ξαι ρσ σα
 ο θενως εκ με ση ης φλο γι ζσ ης κα μι ι νϷ
 ρυ σθει εις των θλι βον των με εκ καρ δι ασκραυ γα ζω
 σοι Θε ο το κε βο ο η θει ει μοι πρε σβευ Ϸ σα
 τω σω Υι ω ω και Θε ω των πται σμα α των α
 φε σιν δω ρη σα σθαι τοις προ σκυ νϷ σιν εν πι ι στει
 τον το ο κον σϷ Α α χρα αν τε

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
 Κάθισμα ἀμφοτέρων.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ. Νη Ϸ

Κο ρυ φαι αι Ϸς ο φθε ενταςτων μα θη των
 τϷς με γα α λϷς φω στη η ρας και φα ει νϷς Πε ε
 τρον ευ φη μη σω μεν και τον παν σο φον Πα αυ λον
 γαρ πυ ρι τϷ θει ει Ϸ εκ λα μ ψαν τες Πνευ μα τος

την αχ λυν της πλανης κα τεφ λεξαν α πασαν ο θεν
 και της α νω ω βα σι λει ας πο λι ι ται α ξι
 ι ως ε δειχ θησαν και της χα ρι τος συν θρονοι δι
 α τσ το βο ο η σω ω μεν Α πο στολοι Χρι στσ
 τσ Θε σ των πται σμα α των α φε σιν αι τη σα
 τε τοις ε ορ τα ζσ σι πο ο θω την α γι αν μνη
 η μην υ μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

T ην Σο φι ι αν και Λο ο γον εν Ση γα στρι
 συλ λα βσ σα Α φρα α ζως Μη τηρ Θε σ τω
 κο ο σμω ε κυ η σασ τον τον κο σμον κα τε χον τα
 και εν α γκα λαις ε ε σχες τον παν τα συ νε χον
 τα και εκ μα ζων ε θη λα σασ τον παν τας εκ τρε φον
 τα ο θεν δυ σω πω σε ε Πα να γι α Παρ θε ε
 νε ρυ σθη ναι πται σμα των μσ ο ταν μελ λω πα ρι στα
 σθαι προ προ σω πσ τσ σ κτι στσ σ μσ Δε σποι να

Παρ θε νε αγ νη ^Δ την σην βο η θει αν το τε μοι οι δω
 ρη η σαι ²² και γαρ δυ να σαι ο σα θε ε λεισπα νυ
 υμ νη η τε ^ν

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

Ε ^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ⁶ ^{7X} αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μ8 8 ⁶ ^{7X}

Ο ^{Δι} ι μι σ8 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι
 ι ι 8 8 ⁶ ^{7X} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
 ο ος γαρ ^Μ ^π ⁹ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Β8} ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ⁶ ^{7X}

Δ ^{Β8} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω ^χ και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ⁶ ^{7X}

A^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι^{Δι} και κα α θα αρ σει^{Δι}
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται^{Δι}
 τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι^{B8}
 ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως^{ΒΧ}

K^{B8} αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
 αι ω νων α α μη ην^{ΒΧ}

A^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
 ζει^{Δι} τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
 ο ον τα α^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι^{B8}
 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
 α αν^{ΒΧ}

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ιη΄.

Ἦχος ς^Β Βου ς

E ις πα α σαν την γην ε ξη ηλ θεν ο φθογος αυ

των και εις τα απερατα της οικουμενης τα
ρηματα αυτων

Οι ουρανοι διηγυνται δοξαν Θεου ποι
ησιν δε χειρων αυτων αναγγελει το ο
στερωμα

Ημερατη ημερα ερευγεται ρημα
και νυξ νυκτι αναγγελει γνωσιν

Εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγος αυτων
και εις ταπερατα της οικουμενης τα ρη
ματα αυτων

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερόν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Παασαπνοηαινεσατωτον Κυριον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Ἐωθινὸν ΙΑ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς

ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράφας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν

αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταις των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον
εξαλειψον τα πληθων των εμων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων
Αμην Ταις της Θεοτοκο πρεσβειαις ελε
ημον εξαλειψον τα πληθων των εμων εγκλημα
των

Και τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος β΄.

Ἰχ' Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
εξαλειψον το ανοοο
μημα αμ

Ἐκ τῆς Λιτῆς. Γερμανοῦ.

Π ε τρε κο ρυ φαι ε των εν δο ξω ω ων Α α
α πο στο ο λων η η πε ε ε ε τρα της πι ι ι
στε ε ε ε ως και Παυ λε θε σπε σι ι ε των Α
γι ων Εκ κλη σι ων ο ρη τω ωρ και φω ω στηρ τω θει ω
θρο ο νω ω πα ρι στα α α με ε ε ε νοι υ περ
η μων Χρι στω ω πρε σβε ε ευ σα α α α τε ε
ε ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, ἀμφότεροι

Ποῖημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε, ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτήσω φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, θεοπνεύστοις ἐν ᾧδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνωκῶς προώρισε, παμμακάριστε Πέτρε, ὡς προστάτην Ἐκκλησίας, καὶ πρόεδρον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν θεολογεῖν, Ὡτὸν Θεοῦ ἀληθινόν, τοῦ ὑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύπαρκτα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστρὸς σε ἐξελέξατο, βαστάσειν ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν, τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνης τὴν καθάιρεσιν, Χριστὸς ἐπιφανεῖς, ἐν ὄρει ἀστραπόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκός, τὴν ψυχὴν συνετίζει δέ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτῆς πατρῶων Παῦλε παραδόσεων, Ἑβραίων ἐκ σποράς φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαῖός τε δειχθεῖς, ἠγήσω πάντα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ παντοκράτορος, ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

ᾠδὴ γ΄. ᾠχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σῆ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμίαν ἀσφαλῆ, τῆς βασιλείας ἀνέδειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, Πέτρε Ἀπόστολε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τὴν πέτραν, τῆς σῆς θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον· ἐν ἧ σε Ἀπόστολε, Πέτρε δοξάζομεν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανεί, ἐλεύσει τοῦτον Χριστὸς ὁ Θεός, κριτὴν τε καὶ σύναδρον, ἔσεσθαι ἔφησεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελῆ, ἀκρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε περιφέρων, ἠξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς.

Δόξα.

Παῦλε παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σου πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν ἐποικοδομεῖσθαι, εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Πάναγνε, αἱ γενεαί, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ΄.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γὰρ σε σκελισθέντα φωτί· Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾶ σου τὰ σπάργανα. Ἄλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Ὑπακοή, Κάθισμα οὐ λέγεται.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου· πλάτυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἅ διδάσκω ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Στίχ. Σταύρωσις εἶλε κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον,

Τομῇ δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάνην.

Τῇ ἐνάτῃ Σταυρὸν Πέτρος εἰκάδ' ἄορ δέ γε Παῦλος.

Τούτοις, τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσιν μείζονα ἂν τις ἐπινοήσῃ, παρὰ τὴν τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν; τὸν μὲν μακαρίσαντος, καὶ πέτραν τῆς πίστεως καλέσαντος, τὸν δέ, σκεῦος ἐκλογῆς ἔσσεσθαι προειπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τυράννων καὶ βασιλέων.

Τὰ περὶ τοῦ Πέτρου.

Ἐπῆρχε δὲ ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἀδελφὸς τοῦ πρωτοκλήτου Ἀνδρέου ἐκ πόλεως ἀσήμευ καὶ εὐτελοῦς, τῆς Βηθσαϊδᾶ, υἱὸς Ἰωνᾶ, ἐκ φυλῆς Συμεῶν, ἐπὶ Ὑρκανοῦ Ἀρχιερέως, πενία συζῶν ἐσχάτη, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ζῆν ποριζόμενος. Αὐτοῦ δέ (Ἰωνᾶ δηλαδὴ τοῦ πατρὸς αὐτῶν) τελευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων ἑαυτὸν μισθωσάμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα Ἀριστοβούλου, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ παιῖδας ἔτεκεν· ὁ δὲ Ἀνδρέας τῇ ἀγνείᾳ ἑαυτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ τὸν καιρὸν, ὃν ἐφρουρεῖτο ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν λίμνην Γεννησαρὲτ ἀφικόμενος, καὶ εὐρῶν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, αὐτοὺς ἐκάλεσε καὶ εὐθέως ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ λοιπὸν, κηρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι Σίμωνα τὸν μάγον, αὐτόθι Νέρωνος ὑπάρχοντος, σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, ὡς αὐτὸς ἐξηγήσατο, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο. Ἦν δὲ τὴν ιδέαν λευκός, ὑπωχρός, ἀναφάλας, οὖλος τὰς περιληφθείσας τρίχας, ὑποφαίνων τοὺς ὀφθαλμοὺς αἱματώδεις καὶ οἰνωπούς· τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον πολιός, τὴν ῥίνα ἔχων μακράν, ἀναπεπτακῶς τὰς ὀφρῦς, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ἐπὶ τὸ ὀρθότερον ἠγμένος τὸ σχῆμα τοῦ σώματος· συνετός, ζήλω θείῳ ὀξέως κατὰ τῆς ἀδικίας κινούμενος, τοῖς μετανοοῦσι συγγνώμων καὶ εὐμετάβολος, καὶ ταχὺ τὰς προτέρας ψήφους μετακινῶν.

Τὰ περὶ τοῦ Παύλου.

Ὁ δὲ Ἅγιος Παῦλος, Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος καὶ αὐτός, φυλῆς Βενιαμίν, τὴν αἵρεσιν Φαρισαῖος, μαθητευθεὶς ὑπὸ Γαμαλιήλ, καὶ ἄκρως τὸν Μωσέως νόμον πεπαιδευμένος, τὴν Ταρσὸν οἰκῶν· ὃς καὶ διάπυρος ἐραστὴς γενόμενος τοῦ νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν. Τῇ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ προθέσει ἀναιρεῖται Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς. Ἐπιγνωσθεὶς δὲ παρὰ Θεοῦ μεσοῦσης ἡμέρας, καὶ πηρωθεὶς τὰς ὄψεις, φωνῆς αὐτῷ θείας

ἐνεχθείσης ἄνωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν, ἀρχαῖον μαθητὴν οἰκοῦντα ἐν Δαμασκῷ, ὃς κατηγήσας, ἐβάπτισεν αὐτόν.

Ἐπεὶ δὲ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάπερ ὑπόπερός τις, πᾶσαν διαδραμῶν τὴν οἰκουμένην ἐσαγήνευσε· καὶ ἐν Ῥώμῃ κατανήσας, καὶ διδάξας πολλούς, ἐκείσε τὸν βίον κατέλυσε, χρόνοις ὕστερον μετὰ Πέτρον, τὸν αὐχένα τμηθεὶς· ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀπορρέουσαι φασιν αἷμα σὺν γάλακτι. Εἰ δὲ καὶ ὕστερον ἐτελειώθη ὁ μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἐνὶ τόπῳ ἐτέθη αὐτῶν τὰ λείψανα. Ἦν δὲ τὴν ιδέαν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, φαλακρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ψιλός, χαροποιούς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς, κάτω νεύων τὰς ὀφρῦς, λευκὸς τὴν ὄψιν, προφερῆς (φαινόμενος νεώτερος, παρ' ὅ,τι ἐστίν), εὖ μάλα τὸ γένειον κεκαθηκῶς εὐκαμπῆ καὶ εὐπρέπουσαν ὄλω τῷ προσώπῳ τὴν ρίνα ἔχων· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος μελαίναις καὶ λευκαῖς θριξίν ἐγκοσμούμενος· ἀγκυλαῖος (κυρτός), εὐρωστος, τό τοῦ σώματος μέγεθος μικρός, συνεσταλμένος, φρόνιμος, χαρίτων πλήρης, σεμνοῖς ἦθεσι, καὶ λόγων ἐπαγωγαῖς, καὶ θείων θαυμάτων δυνάμει, τοὺς προσιόντας χειρούμενος.

Ἀμφότεροι δὲ οἱ κορυφαῖοι πλήρεις ἦσαν Πνεύματος Ἁγίου, καὶ θείας χάριτος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ταῖς τῶν κορυφαίων σου Ἀποστόλων θεαῖς πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, τὴν Ἐκκλησίαν σου ἀκλινῶς ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἱερῶν ἐντολῶν σου ἔδρασον, τὴν εὐσέβειαν ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ὀρθοδόξων λαῶν κράτυνον, τὸ ἔνθεον κήρυγμα τῆς Βασιλείας σου ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἔκτεινον σωστικῶς, εἰρήνευσον τὰ ἔθνη καὶ τὸν κόσμον σου καὶ ἐλέησον καὶ σῶσον πάντας ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

Tους σου ους υμνολογας Θεοτοοκη

η ζωσακαι αφθονος ηγηθιασονσυγκροτη

σαντας πνευματικονστερωωσον και εντη

θειαδοξησστεφανωνδοξηςαξιωσον

ὠδὴ δ'

Tην ανεξιχνιασονθειανβληνητης

εκ της Παρθενωσσωσεως σου ψι

στω ο ο προφητης Αββακωμκατανοωνε

κραυγααζεδοξατηδυναμει σου Κυριε

ὠδὴ ε'

Eξεστητασμπαντα επι τηθεια

δοξησου υγαααπειρογαμε Παρθενε

νεεσχεσενμηητρατων επιπαντων

Θεον και τεετοκασαχρονον Υιον πασι

τοι οισ υμνωσι σε σωτηριαν βραβευσ

σα

ὠδὴ ς'

Τ^{Πα} ἤν θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 τήν οι θε ο φρονες της θε ο ο μη τορος δευ τετας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο^{Ββ} υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον ^{Πα} Υ περ υ μνη η τε ^{Ββ} ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π^{Ββ} αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της θε ο το κβ δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πβ με νος ^{Πα} νυν δε ε νερ γβ με ε
 νος ^Μ την οι κβ με νην ^{Δι} α πα σαν α γει ρει

ψα αλ λυ λυ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τας αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
 τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μ τον Κυ ρι ον και
 η γα λ λι α σε το πνευ μα ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρωσ Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δα λησ αυ τει δα γαρ α πο τει νυ μα
 κα ρι σι με πασαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ ^{Ββ}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοι σα τον

^{Ββ}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{Ββ}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

^{Ββ}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νθ ς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλτ ς εν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ς

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα τα ι ε ρα
 θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει πα ρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι - ς

T ων Α πο στο λων α α παν τες την κο ρυ υ
 φη ην υ μνη η σω μεν Πε τρον και Παυ λο ον τως θει

ει ει ςς της οι κς ς με νη ης φωστη η ρας τς
 κη ρυ κας της πι ι στε ως τας θε ο ο λο ο γς
 σα αλπιδας δογ μα των τς εκ φα αν το ρας της
 Εκ κλη σι ας τς στυ υ λς και κα θαι ρε τα ας
 της πλα α νης

Θεοτοκίον.

Tο με γα και πα ρα α δο ξον τς το κς σς
 ς μυστη η ρι ον θε ο χα ρι τω ω τε Κο ο ο
 ρη και θε ο ο μη τω ωρ Παρ θε ε νε Προ φη ται
 προ ε κη η ρυ ξαν Α πο στο λοι οι ε δι ι
 δα ξαν Μαρ τυ ρες ω μο λο ο γη σαν Α γγελοι
 δε α νυ μνς ς σι και ανθρωποι προ ο σκυνς ς
 σιν

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Πα σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε
 ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω
A ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω

Ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ
παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς. Ἦχος Βου ς

A ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
 αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
 της με γα λω συ νησαυ του
O εξ υ ψι ι στῃ κλη θεις ἕκ απ αν θρω ω πων
 ο τε το ε πι γει ον σκο τος η μαυ ρω σε τῃς οφ θαλ μῃς
 οἷ τῃ σω μα τος της α σε βει ας δη μο σι
 ε ευ ον την σκυ υ θρω πο τη τα το τε το ἄ ρα νι

ον φως περιηστραψε^Ϟσης^Ϟ διανοι^Ϟα^Ϟς τα^Ϟο^Ϟματα^Ϟ
της ευσεβειας^Ϟ ανακαλυπτοντην^Ϟω^Ϟω^Ϟραι^Ϟο^Ϟτη^Ϟ
τα^Ϟο^Ϟθεν^Ϟε^Ϟπεγ^Ϟνω^Ϟς τον^Ϟε^Ϟξα^Ϟγον^Ϟτα^Ϟφ^Ϟως^Ϟε^Ϟκ^Ϟσκο^Ϟ
τ^Ϟς^ϞΧ^Ϟρισ^Ϟτον^Ϟτον^ϞΘ^Ϟε^Ϟον^Ϟη^Ϟμων^Ϟον^Ϟι^Ϟκε^Ϟτευ^Ϟε^Ϟσω^Ϟω^Ϟ
ω^Ϟσαι^Ϟκαι^Ϟφ^Ϟω^Ϟτι^Ϟσαι^Ϟτας^Ϟψ^Ϟυ^Ϟχ^Ϟας^Ϟη^Ϟμων^Ϟ

Αι^Ϟνει^Ϟτε^Ϟαυ^Ϟτον^Ϟεν^Ϟη^Ϟχω^Ϟσα^Ϟλ^Ϟπι^Ϟγ^Ϟγ^Ϟος^Ϟαι^Ϟ
νει^Ϟτε^Ϟαυ^Ϟτον^Ϟεν^Ϟψ^Ϟα^Ϟλ^Ϟτη^Ϟρι^Ϟω^Ϟκαι^Ϟκι^Ϟθα^Ϟρα^Ϟ

Οτ^ϞΑ^Ϟνα^Ϟαρ^Ϟχ^Ϟς^ϞΠ^Ϟα^Ϟτρο^Ϟς^ϞΥ^Ϟι^Ϟος^Ϟκαι^ϞΛ^Ϟο^Ϟο^Ϟγ^Ϟος^Ϟ
ο^Ϟτε^Ϟδ^Ϟω^Ϟδε^Ϟκα^Ϟρι^Ϟθ^Ϟμον^Ϟτων^ϞΑ^Ϟπο^Ϟστο^Ϟλων^Ϟχο^Ϟρον^Ϟεν^Ϟγη^Ϟ
ελ^Ϟθ^Ϟων^Ϟε^Ϟξε^Ϟλε^Ϟξα^Ϟτο^Ϟη^Ϟρω^Ϟτα^Ϟτ^Ϟς^Ϟτι^Ϟνα^Ϟμε^Ϟ
λε^Ϟε^Ϟγ^Ϟς^Ϟιν^Ϟει^Ϟει^Ϟναι^Ϟαν^Ϟθ^Ϟρω^Ϟποι^Ϟτο^Ϟτε^Ϟκαι^Ϟο^Ϟπρο^Ϟκρι^Ϟ

τος^Ϟτων^ϞΑ^Ϟπο^Ϟστο^Ϟλων^ϞΠ^Ϟε^Ϟτρο^Ϟς^Ϟθε^Ϟο^Ϟλο^Ϟγων^Ϟα^Ϟνε^Ϟ
κη^Ϟρυ^Ϟξε^Ϟτρα^Ϟνω^Ϟς^Ϟβο^Ϟη^Ϟσας^Ϟσυ^Ϟει^ϞΧ^Ϟρι^Ϟστο^Ϟς^Ϟτ^Ϟζ^Ϟων^Ϟ

τος^ϞΘ^Ϟε^Ϟς^ϞΥ^Ϟι^Ϟος^Ϟο^Ϟθεν^Ϟα^Ϟξι^Ϟως^Ϟμα^Ϟκα^Ϟρι^Ϟζε^Ϟται^Ϟ

ως^Ϟε^Ϟξ^Ϟυ^Ϟψ^Ϟας^Ϟλα^Ϟβ^Ϟων^Ϟα^Ϟπο^Ϟκα^Ϟλυ^Ϟψιν^Ϟκαι^Ϟτο^Ϟ

κρα^Ϟτος^Ϟτ^Ϟλυ^Ϟυ^Ϟυ^Ϟειν^Ϟκαι^Ϟδε^Ϟσ^Ϟμει^Ϟν^Ϟτα^ϞΑ^Ϟμα^Ϟρ^Ϟτη^Ϟμα^Ϟτα^Ϟ

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Σ υ ε πα ξι ι ως πετ ρα προ ση γο ρε ευθης

εν η την α κρα δαν τον πι στιν ο Κυ ρι ος της Εκ κλη

σι ας ε κρα τυ νεν αρ χι ποι με να των λο γι κων

προ βα α τω ων ποι η σας τε εν τευ θεν κλει δε χον

σε των υ ρα νι ων πυλων ως α γα θος εγ κα τε

στησεν α νοι γειν πα σι τοις με τα πι στεως προ ο σε

δρευ υ σιν ο θεν α ξι ως κα τη ξι ωσαι σταυ

ρω θη ναι καθως ο Δε σπο της σθ ον ι κε τευ

ε σω ω ωσαι και φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Ο χρι στο κη η ρυξ σταυ ρε και χη μα φε ε ρων

συ την πο λυ ε ραστον θει αν α γα πησιν ως τες ε ρων

τας συν δε ὄσαν τῶ πο θε με νω εἰ λι κρι νως
α πα αν τω ων προ ε κρι νας εν τευ θεν και δε σμι
ος προ ση γο ρευ θης Χρι στῶ των πει ρα σμων την δυ
σχε ρει αν ὡς γλυ κυ τε ραν του φης α πα σηςαι ρε ε
τι σα με νος και της τι μι ας α να λυ σε ως
η ξι ω θης συνων τω Δε σπο τη σον ι
κε τευ ε σω ω ωσαι και φω τι σαιτας ψυ χας ημων

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η πα αν σε πτο ος τω ω ων Α α α πο ο στο
ο ο λων ε πε δη η μη η σε ε εν ε ο ορ
τη τη Εκ κλη σι ι ι α α Χρι ι ι στου
προ ξε νου ου σα σω ω ω τη ρι ι α αν η η
η μιν μν στι κως συν κρο τη σα αν τες του ου
τοι οι οισ προ σει ει πω ω ω μεν χαι ρε τε φω

στη ρε ε ες τω ω ων ε εν σκο ο ο τει του η
 λι ι ι ου ου α κτι ι νε ε ες υ πα αρ χο ο ο
 ον τες χαι ρε τε Πε ε τρε ε ε καιαι Πα α αυ λε
 δογ μα των των θει ων θε με ε λι οι αρ ρα α γεις
 φι ι λοι οι οι του ου Χρι ι ι στου σκε ευ η
 τι ι μι ι ι α πα ρε στε με ε σον η η μων α
 α α ο ο ρα α α τως κα τα ξι ουν τες δω ρε
 ω ων α υ υ υ λω ων τους την η μω ω ων ε ο ορ
 τη η η η η η η η η η η ην ευ φη
 μου ουντας α α α σμα α α σι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα

και νυν και α ει και εις τες αι ω ναστων

αι ω νων α μην

ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι

νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε

τευ ο μεν πρεσβευε Δεσ ποινα με τα των Α πο στο
ολων και παν των των Α γι ι ων ε λε η θη
ναι τας ψυ χας η μω ω ω ω ω ω ω ν

ἢ ἀργότερον Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Θε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ πε
ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α
στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω
ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν
πρε σβευ ε ε ε Δε σποι να με τα τω ω
ων Α α πο ο στο ο ο λων και παν των των Α α
γι ι ων ε λε η θη ναι τας ψυ χα α ας
η η η η μων

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πά

Δοξα σοι τῷ δειξαντί το φῶς δοξα ἐν ὑψι

στοῖς Θεῷ καὶ ἐπιγῆς εἰρηην ἐνανθῶ

ποῖς ἐδοκίμα

Υμνοῦ σου μενελογουμένε προσκυνου

μένε δοξολογουμένε ἐχαριστοῦμέν σοι δι

ατὴν μεγαλήν σου δόξαν

Κυριε Βασιλευ ἐπουρανιε Θεε

Πατερ παντοκράτορ Κυριε Ὑι ἐμονογενης Ἰ

η σου Χριστε ἐκαὶ Ἁγιον Πνευμα

Κυριε ὁ Θεὸς ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ

ἦς οὐκ ἔσθαι παρὰ τὸν αἰῶνα τὴν ἀμαρτίαν

τοῦ κόσμου ἐλέησον ἡμᾶς οἰκτιρῶντας ἀ

μαρτίας τοῦ κόσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων οκαθημενος
εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημα
ας

Οτι συειμονος Αγιος συειμονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος ειδοξαν Θεου Πατρος α
μηην

Καθεκαστην ημεραν ευλογησωσε και αι
νεσωτο ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον
αιωνα του αιωνος

Καταξιωσησον Κυριε εν τη ημερα ταυ
τη αναμαρτητους φυλαχθη ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα
τε ερων ημων και αινετον και δεδοξαμενε
νον το ονομα σου εις τους αιωνας αμηην

Γεενοιτο Κυριε το ελεος σου εφ ημας κα
θαπερηλπισαμεν επισεε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τασου ^{π (τρεις)}

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι ^π

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου ^π

Ο τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως ^π

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε ^π

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^π

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

K αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Δι-Θ

O ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της

οι κς με νης δι δα σκαλοι τω Δε σπο τη των ο λων

πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κς με νη δω ρη

σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ο

ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πᾶρ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πᾶρ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

ᾠχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. ᾠχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

ᾠχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψαλμὸς 16)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω
σ ο ν η μ α α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 119 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμὸς 1)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν
Α γ ι ι ο ι ο ι ς θ α υ μ α ς τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ θ
δ ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (Ψαλμὸς 1)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν
Α γ ι ι ο ι ο ι ς θ α υ μ α ς τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ θ
δ ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη

σας ^ε σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος ^Δ θα να τω
 θα να τον πα τη η σας ^ε εις ων ^ε της α γι ας Τρι
 α α α δος ^Δ συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι ^Δ
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι ^ε σω σον η μα α
 ας ^Δ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ιη' (18).

Ἦχος ^ε Δι - θ

Στίχ. α'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. β'. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ο ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι ^Δ και της
 οι κᾶ με νης δι δα σκα λοι ^ε τω Δε σπο τη των ο λων
 πρε σβε ευ σα τε ^Δ ει ρη νην τη οι κᾶ με νη δω ρη
 σα σθαι ^Δ και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος ^ε

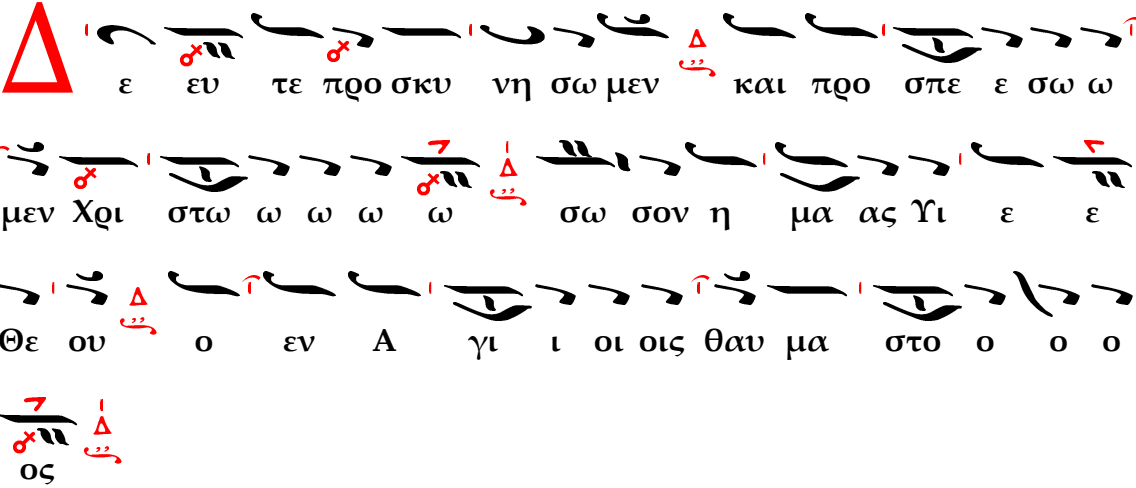
τὸ τέλος: ^Δ το με γα ε λε ο ο ος ^ε

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

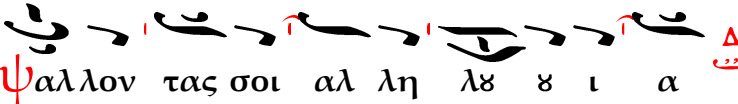
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

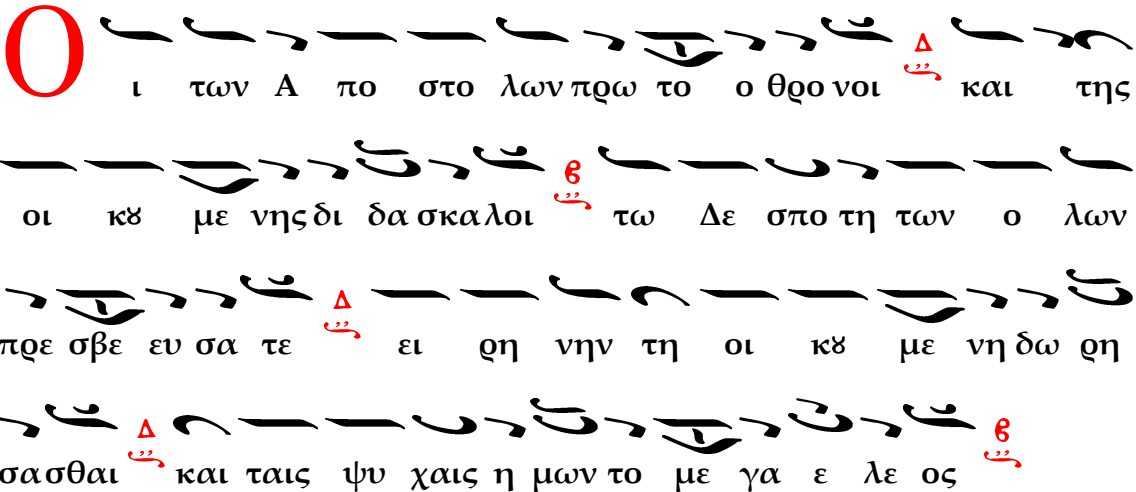

 Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι ο ις θαυ μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β΄ χορός:

 Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος Δι-Θ

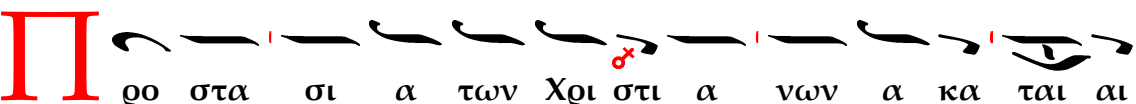

 Ω ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της
 οι κς με νης δι δα σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων
 πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κς με νη δω ρη
 σασθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

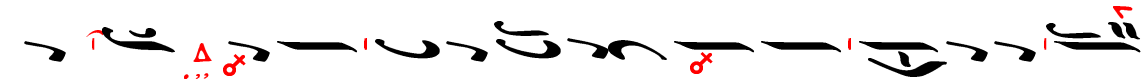

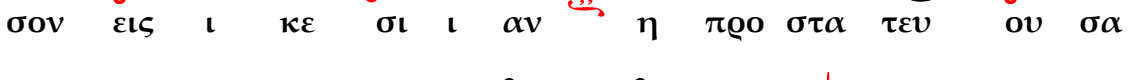
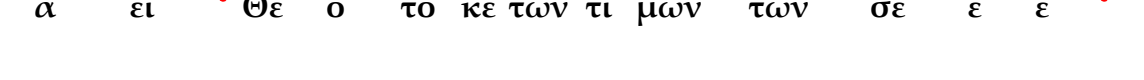
Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

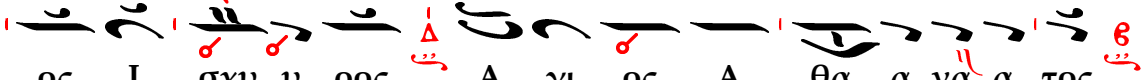

Ἦχος Δι-Θ

 Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

 φω νας αλλα προ φθασον ως α γα θη εις την

 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον

 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ

 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα

 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

 τι

K αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι

 ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ο ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Εἰς πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ

των και εις τα πε ρα τα της οι κη με ε νης τα ρη

μα τα αυτων

Οι ου ρα νοι δι η γυν ται δο ξαν Θε ου ποι

η σιν δε χει ρων αυ τω α να γγε λει το ο στε ρε

ω μα

Εἰς παῶσαν τὴν γῆν ἐξηῆλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των ^Δκαὶ εἰς τὰ περᾶτα τῆς οἰκῆς μενεῆς ταρῆ-
ματα αὐτῶν

Χοὐκ εἰσὶ λαλιᾶς οὐδε λογοῖων οὐχί-
ακουοῦνται αἰαφωναυτῶν

Εἰς παῶσαν τὴν γῆν ἐξηῆλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των ^Δκαὶ εἰς τὰ περᾶτα τῆς οἰκῆς μενεῆς ταρῆ-
ματα αὐτῶν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ια' 21-33, ιβ' 1-9)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ καγῶ. Ἐβραῖοί εἰσι; Καγῶ. Ἰσραηλιταί εἰσι; Καγῶ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; Καγῶ. διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγῶ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον· τρεῖς ἔρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρεῖς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἢ ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς

ἀσθενείας μου καυχήσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ φεύδομαι. Ἐν Δαμασκῶ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῶ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρεῖς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῆ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος $\frac{\epsilon}{\eta}$ Κε ς

Α ^{Πα} λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α ^{Κε} Α λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α
Ε ^χ ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
 μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
 αν σθ εν εκ κλη ^χ σι ι ι α α Α α α γι

ι ι ι ων

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ï α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ

ϑ ï ï ï ï α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ï ï ï ï α

Χ Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βϑ λη

α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

παν τας τϑς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τϑ

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ï α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ

ϑ ï ï ï ï α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ ϑ

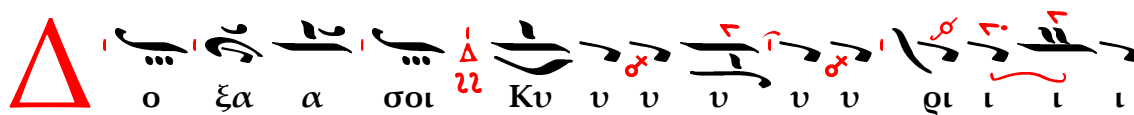
ϑ ϑ ϑ ï ï α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιϛ' 13-19).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλίαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ δώσω σοὶ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

 ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ²² δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι ^Δ 22

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι - θ

 ι ο ι ο ι ο ι τα α α α Χε ε ε ε ^{ν-Γ'}
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ²²
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ι μ μ υ υ υ υ ^{Νη}
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ^{Δι} ε ι κ ο ο ν ι ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο
 ο ο ε ι κ ο ο ν ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο ν
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες ^θ και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
 ζω ο ο ποι ο ι ω ω ^Δ 22 Τρι ι α α α α ρα α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο οον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο οον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ι ι ι ι

α α α α α Δ

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η η σον Ζ'

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον θ

Δι-θ

Π α ρ α σχ ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α σχ ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ ρ ι ι ι ε Ζ'

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ ρ ι ε Ζ'

Π α ρ α α σχ ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α σχ ς Κυ ρ ι ι ε θ

Σ οι οι Κυ ρ ι ι ε Δ

Α μη η η η η ην θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ
μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι
σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως
Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προστον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον *και άλλως :*

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εντοις υ ψι ι ςοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εντοις υ ψι ι ι στοις

Σ ε ε υ μνθ ς μεν σε Ευ λο γθ ς μεν

σοι ευ χα ρι στθ ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σθ ο Θε ος η μων ** και άλλως :* ο Θε ο ος

η η η μων

Ετονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αηζ', άντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι μι και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι
 τως των Σε ε ρα α α φι ι μι τη η ην
 α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο
 γο ον τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο τοκον σε με γα λυ υ νο ο ο με
 ε ε ε εν

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ᾠδῆς Νη

Ε^{Νη} ις πα α α α α α α α α α α α α α α
 α σα α α α α α α α α α α α α α α α
 α α αν τη η η η η η η η η η η πα
 σα αν την γη η η η η η η η η η η η η η η η
 η

η η η η η η η η η η η ε ξη η ηλ
θε ε λε ε ε ε εν ο φθο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος α α α α α α α α α ο ο
φθο ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ο ος α α α α α
α αυ τω ω ω ω ω ω ων και εις τα πε ε ε
ε
ε
ε ε ε ρα α α α εις τα πε ε ρα τα α α α α
α της οι οι οι οι οι κου ου ου της οι οι κου
ου ου με ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε της
οι οι οι κου ου ου με ε ε ε ε νη ης τα α
α ρη
η η η η η η η η τα ρη η η η η η η η η μα

Πα
 α α α α ρα α α α α α α α α α α α α α
 Νη
 χα α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 Πα Νη
 λιε ε ε ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε τα
 λιε ε ε ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε
 ρα ρα λιε ε λιε ρα α ρα α λιε Αλ λη λου ου ου
 Μ
 ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α α
 Νη
 α α α α α α α α

Εἰς τὰς ἐορτὰς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα ϩ

Πα
 Εἰς πα α α σα α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α αν τη η η
 Νη
 η ρη η η η η η η η η η η η η η η η η η
 Πα Δι
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η χη η
 Πα
 η η η πα σα αν τη η η η η γη ην ε ξη η

η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η χη η η η η η ε
 ξη η η η η λ θε εν ο φθο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο γγο ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α α α α
 α α α α α α αυ τω ω ω ω ω ω ω ω ω
 και αι λαι αι αι αι ει ει και αι ει εις τα πε ε
 ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε
 ε ε ε χε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε
 ε ρα α α α α α α εις τα πε ε ρα α τα α
 της οι οι οι κϞ Ϟ με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε της οι κϞ Ϟ με ε ε ε ε ε ε ε ε

νης τα α ρη η η η η η η η χη η η η η
 μα α α α α α α α α α τα ρη η μα α
 τα α α α χα α α α α α α α α α
 α α α α α τα ρη μα α τα α α α α Α αυ τω
 ων ρα α α α λιε ε λιε ρα α α ρα λιε ρα α
 λιε λιε λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα ρα α
 λιε ε ε ε ε ε λιε ρα α α α α λιε ε ε ε λιε
 ρα α ρα λιε ε Αλ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α
 α α α α χα α α α α α α α α α α α
 α

Εἰς τὰς ἐορτὰς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.
 Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Πα φ

E ις πα α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α

^{Δι} ^{Κε}
 χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^{Πα}
 ε νη η η ης τα α ρη η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η χη η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
^{Κε} ^{Πα}
 α α αυ τω ω ω ω ω ω ω ων Α α
 α λ λη λ ς ι ι ι α α α α α α α α

Τῇ Πέμπτῃ.
 Γεωργίου τοῦ Ἀργυροπούλου (ιε' αἰών).

Ἦχος π̣᾿ Πα ϕ

^{Πα} ^{Ζ-ε'}
Ε ι ει ει εις πα α α α α α σα α α
 ςα α α α τη η η ην γη η η η ην ε ξη η
 η η η η ηλ θε ε ε ε λιε ε ε εν ο ο ο
 ο φθο ο ο ο ο ο ο γγο ο ο ο ςο ο ο ος
 α αυ τω ω ω ω ων και αι αι αι αι αι αι ει
 εις τα α πε ε ε ε ε ε ε ρα α α ςα α

ι α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι α α α α
 α α α α α α α α α α χα α α α
 Πα α α λλη η η η η χη η η η η η
 η η η η η η η η η η η η α α α α α
 χα α α α α α α α α α α α α α α
 α λλη η η η η η η χη η η η η η η
 η η η η η η η η η η η α α α α α λλη η
 η η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ Πα ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι α α α χα
 α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρετον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ εν τες
 αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δεις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος